

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

299. An Prælati Regulares possint absolvere suos subditos à casibus Bullæ
in Cœna Domini? Ex p. 3. t. 2. r. 72.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

novamus. Est autem communis Doctorum opinio, quod quando Papa in confirmatione privilegiorum ponit verbum ex certa scientia, & verbum, innovamus, censetur confirmare etiam privilegia talium Religiosorum, quae antea per aliquem Summum Pontificem fuerant reuocata. Sic tradit Glossa incipit. quia dicitur statim, & in e. 1. de transact. Et confirmatur, quia talis confirmatio ex certa scientia habet vim confirmandi actum nullum, reddendo illum de invalido validum, seu de privilegio nullo facere validum. Sic Suarez fuse lib. 8. de legib. cap. 18. an. 12. idem tenet Collector privilegiorum Mendicantium verbo, Privilegium, ad §. 15. dicens multos famulos Doctores Universitatis Salmantinae declarasse quod quandoque aliqua privilegia conceduntur de novo cum hac clausula, Non obstantibus reuocationibus Apostolicis, intelliguntur vivificata; & de novo concessa etiam illa, quae fuerant reuocata. At Clemens VIII. in citata Bulla dicit innovamus, & in proemio Bullae dicit, Et in pristinum statum reponat, & post medium Bullae dans Iudices Conservatores pro defensione dictorum privilegiorum, praecipit illis, vt procurent, Omnia semper in pristinum reponi; Quae omnia verba factis innunt confirmare voluisse etiam privilegia reuocata, maxime cum ibi Clemens VIII. non apposerit clausulam, Quatenus sunt in usu. At constat quod ante illam reuocationem factam à Sixto Praelati regulares poterant absolvere subditos ab omni simili excommunicatione maxime per concessionem Pij V. factam Praelatis Patrum Dominicanorum, quibus concessit, vt per se possent absolvere subditos ab omnibus casibus occultis, quae possunt Episcopi absolvere, & huius meae opinionis est etiam nouiter Fr. Hieronymus Roderic. in suis resolutionibus resolut. 3. num. 7. Dixi posse Praelatum absolvere suum subditum simoniacum in ordine, nam quae sit non modica esse potest, an Confessores Regulares, possint hodie absolvere Clericum simoniacum in ordine, vel beneficio ad se venientem, pro confessione Sacramentali audienda; Hunc casum non inveni expressum apud vllum recentiore. Sed tamen (sub correctione Doctorum) credo illos talem Clericum posse absolvere virtute suorum privilegiorum, Probos, quia praedicti Religiosi id poterant facere ante illam reuocationem Sixti V. maxime per privilegium Sixti IV. apud Compendium Mendicantium, verbo, Absolutio quoad saeculares 2. §. 20. cum annotat. Cor. ad. ad dictum §. 20. per quod concessit Confessoribus Ordinis Minorum, vt possint absolvere poenitentes ab omnibus casibus excommunicationis, suspensionis, &c. Episcopis à iure, vel ab homine reseruatis, & simile privilegium extat in eodem Compendio, & in eodem verb. §. 19. concessum Benedictinis; & clarius adhuc id poterunt Confessores Societatis Iesu per privilegium illis concessum à Paulo III. & transcriptum à Rodriquez in Addit. ad §. 9. n. 120. Per quod Papa concedit illis Patribus (& proinde cum illis communicantibus) vt poenitentes ad se venientes possint absolvere ab omnibus censuris, & poenis Ecclesiasticis exceptis contentis in Bulla Cœnae. Quapropter licet illa privilegia sint reuocata per Sixtum Quintum, si tamen illi Religiosi, quibus illa concessa fuerint habeant confirmata sua privilegia ex certa scientia (vt suppono) poterunt eisdem vt ob rationes claras, quas adduxi in num. 1. proxime praecedenti.

3. Hanc etiam sententiam tenet Leandrus à Murcia in c. 14. super 8. Regulis D. Francisci n. 37. & Bordonus in conf. Regul. tom. 2. res. 67. n. 76. Vecchius in practi disputat. 9. dub. 13. per totum Tamburinus de iure Abbatis tom. 2. disputat. 14. quest. 13. n. 1. Hieronymus Rodriquez in compen. qq. Regularum res. 3. n. 1. Tome VII.

Et hanc sententiam tanquam probabilem admittit Pater Pellizzarius in Man. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 2. num. 47. Sed an ita sit, alij videant, dicit amicissimus Pater Lezana in summa tom. 3. ver. Simonia num. 31. & ego hanc sententiam absolute alibi impugnavi contra Patrem Vidalem. Notandum est tamen hic obiter probabilissimum esse Simoniacum occultum non incurrere in irregularitatem, & ita docet doctus, & amicissimus Bardi in Bulla Cruciate part. 3. tractat. 2. cap. 1. sect. 4. §. num. 30. vbi sic ait. Supponendum est quod quamvis secundum plures Autores recipiens ordinem simoniace incurrat irregularitatem etiam si simonia sit occulta, vt notat Henriquez lib. 7. cap. 13. num. 6. Suarez de censuris disputat. 4. 3. sect. 4. n. 2. nihilominus & ipsi, & alij existimant ob peccatum simoniace occultae nullam incurrere irregularitatem, quia in iure non habetur hoc expressum, licet in alias poenis, & censuris simoniacus incurrat, & ipso facto triplici illa materia: dixi ob simoniam occultam; nam quando est publica ratione infamiae, refultat irregularitas. His praehabitis dicimus non posse commissarium dispensare in irregularitate, quae oritur ex simonia, quia Pontifex in hoc paragrapho talem irregularitatem expressè excipit, hoc tamen facit iuxta probabilem opinionem, quae asserit ex simonia saltem circa ordines incurrere irregularitatem; At quia oppositum est etiam probabile immò iuxta meam sententiam probabilius, idcirco simoniacus non indiget dispensatione faciendi a commissario in aliqua irregularitate, cum poterit practice sibi suadere in nullam incurrit irregularitatem. Ita Bardi.

RESOL. CCXCIX.

An Praelati Regulares possint absolvere suos subditos à casibus Bullae in Cœna Domini: Ex p. 3. tr. 2. Ref. 72.

§. 1. Affirmative respondet Suarez de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 21. per totum, & nouissime Hieron. Rodric. in compen. qq. Regul. res. 3. n. 3. vbi sic ait. Praelati Regulares possunt absolvere suos subditos à casibus Bullae Cœnae Domini non obstantia noua reseruatione ipsorum, quae quotannis fit in publicatione dictae Bullae. Ita ille. Et hanc sententiam mordicus etiam defendit Peirinus in privileg. Minimus 1. constit. 4. Sixti IV. §. 5. n. 6. cum seq. & Pertei in addit. ad dub. Regul. ver. Abbas, n. 8. Vide etiam Emanuelem Rodric. in qq. Regul. tom. 1. q. 20. art. 9. Vegam in sum. tom. 1. cap. 49. cas. 1.

2. At his non obstantibus Sigismundus à Bononia tract. de elect. dub. 69. n. 13. Alcanius Tamburinus de iure Abb. tom. 2. disp. 14. q. 15. n. 3. Ioan. de la Cruz de statu Relig. lib. 1. cap. 6. dub. 15. concl. 1. Zanardus in direct. Theol. p. 2. cap. 17. Naldus in sum. ver. nouiss. n. 7. Vecchius in practi. nou. disp. 9. dub. 6. n. 3. Grassius in appen. lib. 1. cap. 7. n. 22. & alij penes ipsos, asserunt non posse Praelatos Regulares absolvere neque Professos, neque Nouitios à casibus Bullae Cœnae. Sed ego in cōtroversia tam graui cum Miranda in manuali Prel. 10. 2. q. 9. art. 10. iudicii officii agere nolo, ideo de illa penes alios sit iudicium, seu consularum Summus Pontifex.

RESOL. CCC.

An Regulares possint dispensare cum saecularibus super irregularitate orta ex delicto, v. g. si Sacerdos excommunicatus celebrasset, vel suspensus sacros Ordines suscepisset?

Idem dicendum est de quibuslibet Sacerdotibus electis ab ipsis poenitentibus virtute Iubilei, aut Bullae Cruciate.

Alibi pro parte supra in Ref. 168. §. Nec obstat, &c. Et pro Simonia occulto contentio in hoc textu in tom. 4. tr. 2. Ref. 137. §. 2. & 3. & in tom. 5. tr. 5. Resol. 39. §. Hinc. & ibi in tr. 7. Ref. 3. §. Norandū. & seqq.

Sup. hoc pro commissario in tom. 4. tr. 3. Ref. 137. à principio.

Sup. hoc supra ex doctrina Ref. 21. prope finem, ver. & proinde. Sed i. ge cam per totum, & vi. de etiam Ref. & §. eius secundum not. & ex Ref. 291. vide §. verum & seqq.